

Het grote Palindroom

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 4. 0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

registraties: 1991-2022

vertaling vanuit het duits: 2016

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het grote palindroom**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntende organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

Uitgever: Jakob Ben Luria Boeken Katwijk aan Zee, Nederland/Netherlands

<https://www.luriaacademie.eu>

ISBN/EAN 978-90-828779-0-8

Inhoud

	Voorwoord -----	pag. 5
I	a. Het grote palindroom (kwadraatpalindroom) -----	pag. 9
	b. De westerse tijdrekening -----	pag. 15
II	De ster van Betlehem -----	pag. 17
	a. Voorwoord -----	pag. 18
	b. Overzicht van recent historische inzichten -----	pag. 19
	c. De leer van een de wereld verlossende heilbrenger -----	pag. 20
	d. De leer van een als mens levende God -----	pag. 23
III	a. Ontstaan van de messiasverwachting -----	pag. 36
	b. Het begrip <i>mesjiach</i> in de Thora -----	pag. 38
	c. David en het begrip <i>mesjiach</i> -----	pag. 43
	d. de beloftes aan David in de Thenach -----	pag. 46
IV	Vergelijking Nieuwe Testament en Thora op onjuistheden -----	pag. 60
V	Dogmatische vergelijking tussen Thora en Nieuwe Testament -----	pag. 71
VI	De beschuldiging van Godsmoord -----	pag. 82
VII	a. Ivan Panin -----	pag. 108
	b. Zeventallen in het N.T. en kansberekening -----	pag. 108
	c. Iesous = 888 en "God en hemelen en aarde" = 777 -----	pag. 114
VIII	Moderne godsbewijzen en hoe beter te overtuigen -----	pag. 125
	a. Godsbewijzen en wat meer overtuigt -----	pag. 125
	b. De rechte lijnen van Haim Shore -----	pag. 126
	c. De bijbelcodes van Michael Drosnin-----	pag. 129
	d. Wat meer overtuigt -----	pag. 137

Appendix

I	Letterlijk opgevatte joodse allegorie in het N.T. -----	pag. 143
II	Oude religies en de Thora -----	pag. 147
III	Het hebreuws als de goddelijke oertaal -----	pag. 152
IV	Persoonsnamen in de Septua Ginta met open 1e Io-lettergreep -----	pag. 159
V	Haim Shores kansberekening -----	pag. 162

Voorwoord

Voor mij ligt een blad met daarop grote letters in vijf horizontale en verticale rijen getekend. Zij vormen de vijf woorden van het beroemde grote kwadraatpalindroom, een woordreeks dus welke voorwaarts en terugwaarts gelezen gelijk luidt. Tien jaar geleden gaf iemand mij het stuk papier met het verzoek het tot op heden slechts gedeeltelijk ontcijferde woordraadsel te bestuderen en alhoewel ik daarop tot tevredenheid van de verzoekende een kort geschrift over het woordspel vervaardigde, hield het me verder bezig. Want tijdens dat werk wekten kwesties mijn opmerkzaamheid, welke weliswaar niet bewijsbaar, m.i. echter met enige waarschijnlijkheid met het ontstaan van het palindroom van doen hebben, turbulente gebeurtenissen welke bijna tweeduizend jaar geleden plaatsvonden en nog steeds het aanzien van de wereld in niet geringe mate mede bepalen...

Naast de weinige vellen papier van het eerste werk, welke alleen uit de duiding van het letterkwadraat bestond, ligt nu een dikke papierstapel met aantekeningen, welke genoemde gebeurtenissen betreffen, analyses over een tijd bevatten dat grote nood in Israël was en de existentie van het joodse volk in gevaar was, niet alleen verlies van lijf en have en goed dreigde maar de fundamentele waarden van het jodendom op het punt stonden onder te gaan. Steeds weer wanneer ik aan het ooit snel voltooide werk verder werk, spelen zich beelden voor mijn ogen af als die van Pompejus, welke de tempel in Jerusalem naar binnen gaat en het Heilige des Heiligen betreedt om ongeschonden weer naar buiten te komen en ik beleef krenking op krenking van het joodse volk en hoe zijn onderdrukte ziel een uitweg zocht in opstand enerzijds en afzondering en messiasdrang anderzijds.

En ik zie voor me hoe steeds weer nieuwe vlagen van hoop schemerden, hoe bewapende helden en visionaire predikers de beloofde messias schenen te belichamen en dan een keer als hooggespannen verwachtingen wederom aan diggelen geslagen werden, mensen dermate vergaand in een psychotraumatische toestand geraakten dat zij hun hoop met veel andere uitleg overeind trachtten te houden, de resterende scherven namelijk zolang draaiden totdat zij weer schenen te passen. Het lukte deze groep trouw gebleven volgelingen zo goed dat de nieuwe leer, welke daaruit ontstond, hun initiators overleefde, terwijl deze waarschijnlijk niet vermoed hebben welke gevolgen de "geredde hoop" voor het volk Israel met zich mee zou brengen.

Iets van die psychose kan men nog steeds waarnemen wanneer historische ontdekkingen de toen ontstane geloofsopvattingen in gevaar brengen. Men heeft angst de existentieboodem te verliezen, bedenkt niet dat deze *de existentie Gods zelf is en niet van leerpunten afhangt*:

ה א ד מ	(adama)	aardbodem
מ ד א	(adam)	mens de mens "genomen van de aardbodem" (Gen. 2:7)
ה א ד מ	(edmeh)	ik gelijk, ik lijk op - van het werkwoord dama (דמה) - lijken op de mens lijkt niet op de aardbodem, maar werd naar het beeld en de gelijkenis van hem geschapen (Gen. 1:27), welke ook zijn existentiebodem is

(Gen. 4:14): גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר - *zie u hebt verdreven mij heden van het aangezicht van de aardbodem en van uw aangezicht zal ik verborgen zijn*

- waar het menselijk denkvermogen niet in staat is de werkelijkheid van de Almachtige te vatten en daarom reeds niet zijn kan dat de schepper van het mensenhart de mens op grond van de juistheid van zijn leer oordeelt in plaats van naar het hart te zien. Men vertrouwt niet deze zo eenvoudig af te leiden logica, maar waant zich zonder de eenmaal gevonden geloofshouvast verloren en probeert haar uit alle macht en daarmee vaak tegen alle logica in overeind te houden.

Alhoewel men een andere mening toegedaan kan zijn, is op zich logisch dat aan het materiële een voormateriële werkelijkheid ten grondslag ligt, als reeds de wet van het behoud van energie aanleiding tot deze aanname geeft:

een proces kan niet meer energie afgeven dan ze verbruikt, waarom "perpetua mobilia" niet bestaan, deze een surplus aan energie zouden moeten afgeven om de energie voor hun werk en het verlies aan wrijving te compenseren. Waar dus geen energie er bij kan komen, is *zuiver materieel gezien* het ontstaan van de reusachtige energiemassa's van het universum onverklaarbaar, want ook een "niets in evenwicht" moet de energie in gebonden vorm bevatten en behoeft derhalve wederom een verklaring. De poging om het materiële tot het einde toe materieel te verklaren lijkt op de poging om zichzelf van de grond op te tillen, als een voormateriële immateriële werkelijkheid aan het materiële ten grondslag moet liggen

- en zoals vooraanstaande wetenschapsmensen als Einstein ervan overtuigd waren. Zo weinig als de fysica met de existentie Gods in tegenspraak is, zo onwettelijk eerst wordt het geloof wanneer men voorstellingen uit voorwetenschappelijke tijden overeind probeert te houden en symboliek letterlijk opvat in plaats van de in deze twee door hoger hand verpakte en voor wat de boeken van Mozes betreft middels onderliggende getalwaarden eenduidig naar niet tijdgebonden werkelijkheid te verstane boodschappen te onderkennen. De bijbelse figuren ervoeren een hulp en leiding Gods welke velen ook heden ten dage naar soortgelijke geestelijke tendenzen ervaren als waarmee de eersten ze beschreven hebben, als wanneer er nog geen bijbel zou zijn deze in deze tijd naar gelijke geestelijke principes zou ontstaan en dan waarschijnlijk wederom latere generaties over meninge hedendaagse wereldaanschouwelijkheid het hoofd zouden schudden. Men behoeft de onvoorstelbaar alwetende en alkunnende grootmeester niet eerst juist te begrijpen om hem welgevallig te zijn. Men zou derhalve moed moeten hebben om te accepteren wat alom men waar kan nemen, namelijk dat mensen van de meest uiteenlopende confessies en culturen dezelfde leiding en hulp Gods ervaren, niet vanwege de juistheid van hun opvattingen, wat vanwege de vele met elkaar in tegenspraak zijnde theorieën niet zijn kan, maar omdat in denken en handelen zij op God en op zijn schepping als geheel zijn ingesteld.

Huldigt men deze uit de werkelijkheid om ons heen af te leiden logica, dan heeft men de vrijheid om het eigenlijke van de tijdgebonden voorstelling te ontdoen en zal men ervaren dat de basis van het geloof niet zwakker maar sterker wordt. Deze is dezelfde als die van de exakte wetenschappen, waar ze niet uit theorie maar uit ervaring en daarmee uit het experiment bestaat:

een mens geloven houdt in hem te vertrouwen. Aan God geloven betekent hem concreet, in praktische aangelegenheden, te vertrouwen

Velen wijzen religie af omdat zij veelal met heden ten dage nauwelijks nog overeind te houden voorstellingen is verbonden, terwijl nochtans velen van hen merken dat er een hogere werkelijkheid is en zo zij "toch geloven dat er een of ander iets hogers moet zijn". Onderzoekt men het geloof met het door God gegeven verstand, dan behoeft men zich niet met zulke vage levensbeschouwingen tevreden te stellen maar kan men zekerheid over het werken Gods hebben zonder tijdgebonden voorstellingen te hoeven beamen. Zo hoeft ook dit boek niet het geloof van welke gelovige dan ook te ondermijnen maar kan het juist versterken wanneer bovengenoemde gebeurtenissen besproken worden, gebeurtenissen weliswaar dat uit de verkeerde verwerking van schokkende belevenissen vreemde geloofselementen ontstonden, terwijl nochtans de oude kern van godservaringen en morele waarden mede behouden bleef, waarom men zijn geloof net zo kritisch kan onderzoeken als haar dankbaar kan koesteren en onderhouden. Alles accepteren of alles verwerpen schijnt een niet gering deel der mensheid nog steeds *de* keuze voor of tegen religie te zijn:

als ook menige religie in geschrift een keuze voor of tegen God met een keuze voor of tegen haar leerstellingen in volledigheid verbindt. Dwang verraadt echter menselijke invloeden en overtuigingskracht kenmerkt het werken van de schepper der werkelijkheid. Reeds omdat meerdere zich op de waarheid Gods beroepende religies elkaar op wezenlijke punten tegenspreken, zal men met gerust geweten het door God

gegeven verstand aanwenden om op juistheid en onjuistheid te testen. Dit boek moge hierbij helpen, beperkt zich echter tot de joodse en de eerste uit het jodendom ontstane religie, waar de benaderingswijze bij anderen niet anders zal zijn, er steeds tijdgebondenheden en menselijke ideeën zullen zijn welke men zal relativeren opdat de universeel godsdienstige waarden door hen niet vertroebeld worden

- waar echter het verstand het door God gegeven en derhalve niet te misachten instrument is om tussen juist en onjuist zoals ook inzake de vele niet met elkaar overeenstemmende religies te kunnen onderscheiden.

Genoemde turbulente gebeurtenissen nu werden langzamerhand hoofdthema van deze palindroomstudie, alhoewel de titel onveranderd bleef. Zo behandelt alleen nog het eerste hoofdstuk het oorspronkelijke onderwerp, gaat over dat wat naar mijn mening in het grote palindroom tot uitdrukking werd gebracht, terwijl of nu de duiding de oorspronkelijke bedoelingen onthult of niet, zij dermate belangrijke waarschijnlijk met het ontstaan van het palindroom van doen hebbende kwesties aanroert dat dezen de toegevoegde hoofdstukken rechtvaardigen en noodzakelijk maken en zo men verder kan lezen omtrent een leer, welke velen inclusief hun geloof in God verwerpen omdat anderen nog steeds haar inclusief al haar leerpunten tot redding en zaligheid onontbeerlijk achten en welke niet zulk een splijtzwam hoeft te zijn wanneer men langzamerhand binnen het jodendom ontstane en in het christendom en gedeeltelijk in het jodendom voortgezette misvattingen onder ogen ziet en de eigenlijke boven genoemde kern van zowel het jodendom als het christendom van de menselijke aspecten scheidt en terugkeert naar de oorspronkelijke en niet zich veranderd hebbende werkelijkheid als schepping van een Alenige, welke de wereld met al haar schepselen naar onpartijdig onveranderlijke natuurwetten laat ontstaan en verder leidt en het geheel zonder Dei ex Machina weet te voltooien.

Met dit boek hoop ik duidelijk te maken dat de essentie van iedere waarachtige religie niet verloren gaat wanneer men de werkelijkheid vertroebelende bijzaken niet overeind probeert te houden. Van de overtuiging als van iedere gelovige uitgaande dat een Almachtige deze wereld schiep, kan alleen als zijn drijfveer hiertoe in aanmerking komen dat zijn heerlijkheid hij wilde delen met wezens zoals hij:

in bijbelse zin: met wezens naar zijn beeld en gelijkenis

- waar aan het volkomene niets toegevoegd kan worden. Het gaat derhalve om de gevoelsmatige affectie tussen God en zijn schepselen en waar dwang deze niet kan bewerkstelligen, kan ook een angstvallig nazeggen van te belijden stellingen geen nut hebben. Ook tussen mensen onderling brengt alleen innerlijke genegenheid onverbreekelijke relaties voort en onder dwang ontstane banden breken meestal onder de druk van nieuwe machtsfactoren. Derhalve kan onderzoek van geloofsdogma's niet tot verdoemenis leiden, wanneer ook stichters van religies hun theorieën vaste bodem trachtten te verlenen door het "afnemen van het eeuwige leven en toevoegen van plagen" een ieder in het vooruitzicht te stellen, welke iets van de nieuw te vestigen geloofsregels af zou nemen of eraan toe zou voegen. Zulke "godsverordeningen" komen voort uit het vermetele idee dat een mens God voor eigen karren kan spannen. Men zal ze verwerpen omdat ze in tegenspraak met het alom vast te stellen feit zijn dat vrijheid en niet dwang de signatuur van de schepper is, zo reeds de natuur ons leert dat dieren vanuit innerlijke drang hun weg gaan. Ook kan God slechts het boze toegelaten hebben omdat de mens *vanuit vrije wil* zijn keuzes zal maken, hij vanuit innerlijke weerzin zich van het ongodelijke verre zal houden en vanuit innerlijke toeneiging het goddelijke lief zal hebben:

men kan een alomvattend volkomene niet rijker maken met goede werken en niet benadelen met boze werken; men kan hem echter dat geven wat alleen een mens kan geven. Een mens kan hem gelukkig maken met zijn liefde. Hij kan hem echter ook kwetsen met zijn liefdeloosheid

- en anders het creëren van robots eenvoudiger geweest zou zijn en eindeloos minder problemen met zich meegebracht zou hebben. Dwang en dreigen met onheil zijn

instrumenten van hen wier redenaties niet sluitend passen en welke derhalve *verstandelijk* niet kunnen overtuigen:

waarschuwingen als die van de profeten zal men niet voor dwang en bedreiging houden voor zover geen menselijke ergernissen mee doorklinken, want op de gevolgen van verkeerd gedrag wijzen doet voor onheil hoeden. Immers hebben ook waarschuwingborden en verkeersregels niets met bedreiging en dwang van doen, maar brengt men bij misachten van dezen zichzelf in gevaar.

Zij zijn instrumenten van de tegenstander Gods, welke zonder waarheid en daarmee zonder geldige argumenten zich van andere middelen moet bedienen en niet zouden derhalve godsdienstleraren zulken aan moeten wenden om hun leerpunten tot enig ware godsleer te verheffen. Want hoe zou een "paradijs" paradijselijk kunnen zijn wanneer dwang en angst ook daar regeren? Eerder aan een oord als de hel naar middeleeuws idee doet het Eden zoals door menigeen voorgesteld denken, als steeds mensenverachting gevolg van religieuze waanzin was en de laatste in deze tijd snel toeneemt omdat steeds minder mensen er nog een antwoord op hebben, men of snel en gemakkelijk God verwerpt en meent dat "humanere" echter niet onderbouwde omdat zonder God in de lucht hangende waarden tegenwicht kunnen vormen:

dezen vaak ook op eenzijdig egoïstisch en genotzuchtig uitgelegde vrijheid berusten en dat religieuze extremisten de weg effent

- of zich in religieuze dogma's ingraaft welke een verzoeking voor het verstand zijn. Extremisme is niet alleen door geweld te stoppen, maar zoals licht de duisternis verdrijft bij openen van de vensterluiken, zo verbleekt zijn kracht eerst in het licht van de werkelijkheid. De mens zal het hem door God verleende verstand gebruiken om tot werkelijkheidsbesef te komen, waar de werkelijkheid de werkelijkheid Gods is en derhalve de werkelijkheid met de waarheid Gods identiek is. Gelovigen zullen hun geloof op realiteit als zijnde de realiteit Gods testen, opdat ze antwoorden hebben welke kunnen overtuigen.

Jakob ben Luria, 1999

gebruikte afkortingen:

i.o.j.	-	in onze jaartelling
v.o.j.	-	voor onze jaartelling
N.T.	-	Nieuwe Testament
F.J.	-	Flavius Josephus
J.O.	-	Joodse Oudheden (boek van F.J.)
I.P.	-	Ivan Panin
TeC	-	"Thora en Computer" (boek van Jakob ben Luria - nederlands)
TeW	-	"Thora en Wetenschap" (boek van Jakob ben Luria - nederlands)
HbB	-	"Het boek Bresjith" (boek van Jakob ben Luria - nederlands)
S.G.	-	Septua Ginta (antiek joodse vertaling van de Thenach)

Het grote palindroom (kwadraatpalindroom)

S	A	T	O	R
A	R	E	P	O
T	E	N	E	T
O	P	E	R	A
R	O	T	A	S

Het grote palindroom komt in oude geschriften als bezwerings- en genezingsformule voor. Ook circuleerde het tot in de middeleeuwen in christelijke kringen omdat de letters R.E.P. (**rex et pater**) en links en rechts daarvan de letters A & O (**alpha et omega**) erin voorkomen, verder alle letters van het palindroom in de woorden **pater noster** (onze vader) vervat zijn. Reeds velen trachtten het palindroom te ontcijferen; enkele resultaten luiden:

De zaaier opwaarts gaande herinnert zich met moeite de kringloop

Zaaier Arepo houdt met moeite de wielen

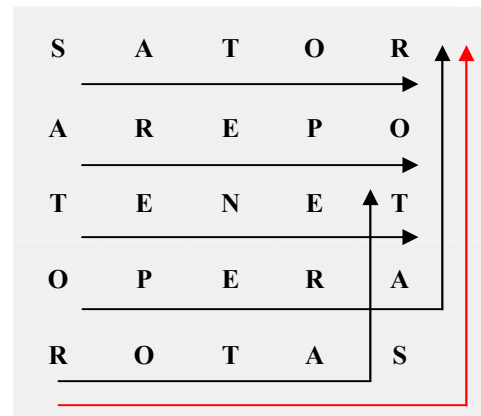
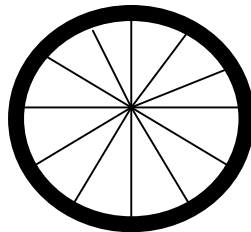
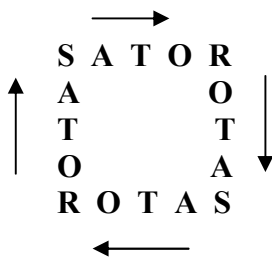
(Arepo) - A & O Alpha & Omega R.E.P. Rex et Pater, Pater Noster

Velen nu menen dat het woordspel waarschijnlijk een voorchristelijke spreuk is omdat het in de vorm van een graffito in Pompeii werd gevonden, oftewel het reeds in 79 i.o.j. bestond en "dus allang bestaan zou hebben". Naar mening van de auteur echter geeft juist deze vondst, zolang niet andere vroeger te daterende kopieën ontdekt worden, aanleiding tot een tegenovergesteld vermoeden, waar niet alleen kort na ontstaan van het christendom de spreuk verschijnt en wel daar waar toendertijd grote christengemeentes waren, maar hij in een opgraving gevonden werd, welke een momentopname van het toenmalige leven met al zijn anders reeds lang verdwenen marginale verschijnselen als graffiti blootlegt, wat erop wijst dat in die tijd de spreuk actueel was, hij uit toendertijd actuele gebeurtenissen ontstond en zo overal en derhalve ook in Pompeï op muren gekalkt werd. Waar nu niet alleen de letters R.E.P. en A.O. maar alle letters van de woorden "Pater Noster" in het palindroom vervat zijn en omgekeerd alle letters van het palindroom in die twee woorden voorkomen, is niet onwaarschijnlijk dat die actuele gebeurtenissen christenen betreffen en dan natuurlijk men denkt aan de zware beproevingen welke zij in die tijd doormaakten. Want Pompeï werd 63 i.o.j. nog grotendeels door een aardbeving verwoest en daarna opnieuw opgebouwd en zo moet wel het palindroom daar tussen 64 en 79 i.o.j. zijn aangebracht en daarmee in een tijd en op een plaats dat voor christenen alle aanleiding bestond om spreuken op de muur te schrijven.

De auteur van dit boek meent dat de grondbetekeningen van de vijf palindroomwoorden de boodschap van het raadsel verraden wanneer ten eerste men het tweede woord overeenkomstig christelijke symboliek interpreteert, als uiteengezet dat een christelijke oorsprong van het raadsel voor de hand ligt en verder dit woord niet in het latijn voorkomt:

- sator** - de zaaier, planter
arepo - **Alpha et Omega, Rex Et Pater** - dus God
 (dit woord komt verder in het latijn niet voor)
tenet - houdt vast, behoudt, kent, laat bestaan, blijft trouw
opera - (de) arbeider
rota - zwaaien (hier het uitstrooien van zaad)

- en ten tweede men ervan uitgaat dat het "rota" van het laatste woord "rotas" met de betekenis "zwaaien" met het zwaaien van de zaaier "sator" als eerste woord van doen heeft, als die twee woorden elkaars omkering zijn en zo de constructie van het palindroom en van het woorddeel "rota" met ook de betekenis "kringloop" ertoe uitnodigt om van een *kringloop* uit te gaan:

- en dan de betekenis ongeveer luidt:

de zaaier God de Almachtige bewaart de zwaaiende arbeider

- oftewel:

de zaaier God de Almachtige bewaart de zaaier

Van strenge verbuigingsregels uitgaande levert deze vertaling problemen op, als ook met bovengenoemde vaak geciteerde eerste vertaling dit het geval is. Maar met woordraadsels zullen niet gauw grammaticaal juiste zinnen maar eerder betekenistendenzen tot uitdrukking gebracht zijn en die van "de zwaaiende arbeider" lijken op meerdere wijzen uit het palindroom uitgelezen te kunnen worden:

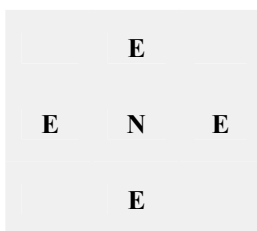
- *opera rotare* als a.c.i. - *opera* zou dan *operam* (acc.) moeten zijn:
de zaaier God de Almachtige spoort ertoe aan dat de arbeider zwaait
- "opera" als vocativus en "rotas" als Presens 2e p. sg.:
de zaaier God de Almachtige bewaart o arbeider (wanneer) je zwaait
- "opera" als ablativus en "rotas" als Presens 2e p. sg.:
de zaaier God de Almachtige bewaart door Arbeid (wanneer) je zwaait

De betekenistendens houdt aldus in dat "*God de Almachtige hem bewaart welke zijn Woord verkondigt*", welke strekking aan de christelijke zendingsopdracht en welke kringloop aan "het gezaaide wat zelf weer zaait" doet denken (Gen. 1:11-12):

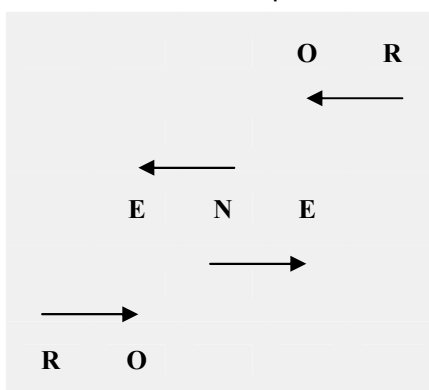
zaad waarin zaad

vruchtbomen voortbrengend vrucht

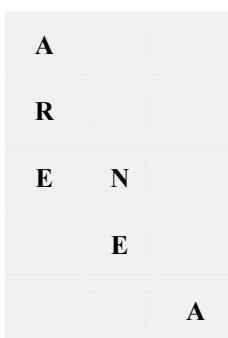
Het hart van het palindroom maakt dan kenbaar waarvoor God zijn arbeiders zal bewaren en maakt tegelijk duidelijk waarom de boodschap in versleutelde vorm werd opgesteld. Want vanuit het centrum gaan in vier richtingen en derhalve *in kruisvorm* de letters NE uit:

En daarmee dringt met het oog op bovengenoemde datering van het palindroom in graffiti-vorm zich de naam "Nero" op en dat te meer waar de andere helft van deze naam aan het begin respectievelijk aan het einde van het palindroom zich bevindt:

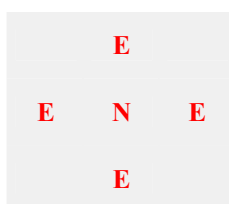

Bij Nero's vervolging van de christenen denkt men aan de arena's waar hij hen liet ombrengen en de letters van de woorden "arena" (sg) en "arenae" (pl) komen dan ook net zo als de naam "Nero" in gebroken vorm in het palindroom voor:

De romeinse keizer liet de vroege christenen verbranden en voor de leeuwen werpen, hetgeen dezen voor een "kruis" gehouden zullen hebben dat volgens hun leer "iedere gelovige op zich zal nemen" (Matt 10:38):

wie niet zijn kruis op zich neemt en mij navolgt...

het met "kruis" vertaalde griekse woord stauros (σταυρος) in het "Nieuwe Testament" betekent "paal". Velen menen dat het kruis als christelijk symbool eerst eeuwen later na ontstaan van het christendom van de mithras werd overgenomen, in welk geval het begin van de naam "Nero" in kruisvorm geen betekenis heeft. Romeinse geschiedschrijvers uit het begin van onze jaartelling vermelden echter dat veroordeelden met handen aan een dwarsbalk werden genageld

Een interessant chronologisch geschiedkundig vraagstuk nu doemt zelfs op wanneer men de letters van het palindroom als getallen naar het griekse cijfersysteem opvat, als toentertijd getallen met letters werden geschreven:

de nu gebruikte arabische cijfertekens kende men nog niet

romeins:	A	B	G	D	E	F	Z	H		I	K	L
grieks:	α	β	γ	δ	ε	*	ζ	η	θ	ι	κ	λ
plaatswaarde:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
getalwaarde:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30

M	N	X	O	P		R	S	T		C				
μ	ν	ξ	ο	π	*	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω	*
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
40	50	60	70	80	90	100	200	300	400	500	600	700	800	900

* voor de getallen 6, 90 en 900 werden dummyletters gebruikt

Zo bedraagt de getalwaarde van het centrale kruis naar "plaatswaarde" (z. tabel) **66**:

S-20	A-1	T-21	O-16	R-19	_	77	S-200	A-1	T-300	O-70	R-100	_	671
A-1	R-19	E-5	P-17	O-16	_	58	A-1	R-100	E-5	P-80	O-70	_	256
T-21	E-5	N-14	E-5	T-21	_	66	T-300	E-5	N-50	E-5	T-300	_	660
O-16	P-17	E-5	R-19	A-1	_	58	O-70	P-80	E-5	R-100	A-1	_	256
R-19	O-16	T-21	A-1	S-20	_	77	R-100	O-70	T-300	A-1	S-200	_	671
77	58	66	58	77		336	671	256	660	256	671		2514

(schrijft men het woord arepo met Eta = 8, verkrijgt men de getallen **72** resp. **666**)

En dat is interessant omdat als niet onwaarschijnlijk ook de eerste christenen vanaf de geboorte van hun "verlosser" de jaren geteld zullen hebben, evenals de Romeinen het vanaf de vestiging van de stad Rome deden (A.U.C.). En zo zou dit getal 66 een jaartal kunnen zijn, waar de grote brand van Rome 64 i.o.j. plaatsvond en daarna de vervolgingen begonnen. De getalwaarde van het centrale kruis is naar "plaatswaarde" **66** en naar letterwaarde **660**, wat aan het bekende nieuwtestamentische getal 666 doet denken ("en zijn getal - het getal van het gruweldier - is 666 - Openb. 13:18), als de bedenkers van het palindroom dit jaar als het dieptepunt van de vervolgingen oftewel als "het hoogtepunt van het beest 666" beschouwd kunnen hebben. Maar ook zonder dat houdt het idee van het getal 66 als zijnde een jaartal stand. En zelfs naar de plaatswaarde van de letters van het romeinse alfabet gerekend, zou het getal 61 als uitkomst een jaartal aan kunnen duiden:

A	B	C	D	E	F	Z/G	H	I	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	V	X	Y	Z
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

- als in het jaar 61 Nero al romeinse keizer was (van 54 tot 68 i.o.j.):

S-18	A-1	T-19	O-14	R-17	_	69
A-1	R-17	E-5	P-15	O-14	_	52
T-19	E-5	N-13	E-5	T-19	_	61
O-14	P-15	E-5	R-17	A-1	_	52
R-17	O-14	T-19	A-1	S-18	_	69
69	52	61	52	69		303

Vooral echter valt het resultaat op wanneer men de plaatswaarden van de letters van het palindroomkruis overeenkomstig het hebreeuwse alfabet bijtelt, althans ervan uitgaande dat men de in het hebreuws niet bestaande romeinse letter E op zijn 5e plaats liet staan en de romeinse 8e letter H met de hebreeuwse 8e letter Cheth als een H met keelklank liet samenvallen:

A	B	G	D	E	V	Z	H		I	K	L	M	N		O	P		C	R	S	T
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	200	300	400

De vroege aanhangers van de nieuwe beweging waren immers vooral nog joods gelovigen, als het woord "arepo" de aanroeping tot God "Alfa en Omega" (**A**re**P**O) en "Koning en Vader" en daarmee niet tot Jezus zou kunnen verraden. Want veel wijst erop dat de leer van Jezus als goddelijke persoon eerst later ingang vond (=> volgende hoofdstukken) en zo het palindroom uit een spelen met en construeren van woorden zou kunnen bestaan als overal in de Thora en Thenach men kan vinden:

S-21	A-1	T-22	O-16	R-20	_	80
A-1	R-20	E-5	P-17	O-16	_	59
T-22	E-5	N-14	E-5	T-22	_	68
O-16	P-17	E-5	R-20	A-1	_	59
R-20	O-16	T-22	A-1	S-21	_	80
80	59	68	59	80		346

S-300	A-1	T-400	O-70	R-200	_	971
A-1	R-200	E-5	P-80	O-70	_	356
T-400	E-5	N-50	E-5	T-400	_	860
O-70	P-80	E-5	R-200	A-1	_	356
R-200	O-70	T-400	A-1	S-300	_	971
971	356	860	356	971		3514

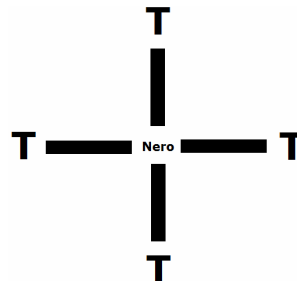
Het resultaat is dan met het jaartal van Nero's dood in kruisvorm (zie onder) in overeenstemming, in welk geval de boodschap verder luidt:

God bewaart zijn arbeiders en laat omkomen welke hen naar het leven staan

Bij de hebreeuwse interpretatie valt ook de plaats van de "T" in het palindroom op, welke Taw als laatste letter van het hebreeuwse alfabet met de getalwaarde 400 voor het "einde der dingen" staat, zo bijvoorbeeld in het boek Genesis het getal 400 met het einde van de knechtschap in de "wereld Egypte" in verband wordt gebracht (Gen 15:13):

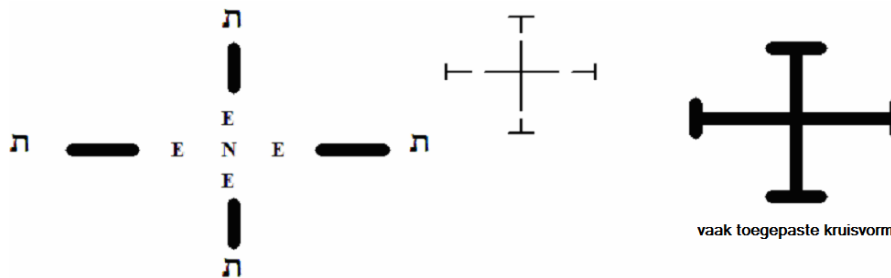
de verlossing uit Egypte vond plaats 400 jaar na de geboorte van Jitzak (zie voor "Egypte" als bijbels symbool voor deze wereld "TeW")

S	A	T	O	R
A	R	E	P	O
T	E	N	E	T
O	P	E	R	A
R	O	T	A	S

En waar de hebreeuwse letters allen een naam hebben, luidt die van de Taw: "**teken**":

"Taw" betekent "teken" (Ez. 9:4) en "onderschrift" (Job 31:35)

Op een joodse oorsprong van het palindroom zou nog enige misschien aanwezige paralleliteit met een andere in het boek "Esther" beschreven vervolgingsgeschiedenis kunnen wijzen:

S	T	R	S	T	R			
R	E	P	R	H	P			
T	E	N	E	T	H	N	H	T
P	E	R	P	H	R			
R	T	S	R	T	S			

in de woorden naar hebreeuwse schrijfwijze zonder vocalen zouden de letterreeks STR aan de naam "Esther" (zonder de eerste letter) en de letterreeks PR aan het "pur" = lot van het purimfeest kunnen doen denken, welke Esther de joden van de vernietiging redde en welk purimfeest de joden na de bevrijding vierden en tot op heden vieren. Laat men opnieuw de E met de hebreeuwse He samenvallen (zie boven), zo verschijnt zelfs de jodenhater en achtervolger van de joden **Haman** met eerste en laatste letter op wederom de centrale plaats in kruisvorm. Een en ander is echter te onzeker om aannemelijk te achten

In ieder geval waren de christenen tot aan de verwoesting van de tempel (70 i.o.j.) nog met de joodse wortels verbonden en bestonden de gemeentes in en rondom Rome waarschijnlijk vooral uit joden:

elf van de zestien hoofdstukken van de brief van Paulus **aan de Romeinen** (volgens het nieuwtestamentische boek "Handelingen der Apostelen" te dateren voor 64 i.o.j.) gaan over het verschil tussen de oude en de nieuwe leer. Zo bevat de brief ook het kernpunt van de christelijke leer van de "wet contra de genade" en richt Paulus zich soms direct tot de joden (Rom. 7:1):

of weten jullie niet, broeders - want ik spreek met zulken welke de wet kennen

Uit het 1e hoofdstuk vs. 8-15 van de brief blijkt verder dat de romeinse gemeente niet door Paulus werd gesticht, oftewel nauwelijks uit "heidene" bestond waar Paulus zich hoofdzakelijk tot de heidene wendde

Samenvattend werd de begintijd van het christendom door zendingsdrang en vervolging gekenmerkt en lijken beide aspecten in het palindroom verwerkt te zijn:

de zaaier God de Almachtige bewaart de arbeider de zwaaiende zaaier

teNEt + Rotas => NERO en AREpo + teNEt => ARENEA

Verder lijkt het woord "arepo" eenduidig uit de aanroepen Rex et Pater en Alpha et Omega te bestaan en is dit in overeenstemming met het nog joodse karakter van de vroege christenen. Dat tenslotte in het palindroom een kruis het geheel als het ware doorstreept en beëindigt, wijst eveneens in de richting van christenen in de tijd van Nero als makers van het palindroom, want de eerste christenen verwachtten de spoedige wederkomst van hun messias en met deze het spoedige einde der aarde.

b. De westerse tijdrekening

Waar nu de auteur van dit boek de getallen **66** naar griekse en **68** naar joodse plaatswaarde te zeer opvielen om ze als toeval af te doen, hield hem het probleem van de westerse tijdrekening bezig. Want wanneer deze getallen jaartallen weergeven en reeds de eerste christenen vanaf de geboorte van hun messias de jaren telden, had naar hedendaagse chronologie de plaatswaarde van de het kruis in het palindroom vormende letters de getallen 73 en 75 moeten opleveren. Want volgens onze geschiedenisboeken vond weliswaar de brand van Rome in het jaar 64 plaats en stierf Nero in het jaar 68 en duurden de vervolgingen dus van 64 tot 68 i.o.j., maar werd volgens dezelfde geschiedenisboeken Jezus ongeveer 7 jaar v.o.j. geboren. Weinig onderzoek nu maakte reeds duidelijk dat wel degelijk de getallen 66 en 68 juist geweest kunnen zijn als jaartallen *gerekend vanaf de geboorte of de veronderstelde geboorte* (=> volgende hoofdstukken) *van Jezus*. Want tot verwondering van de auteur van dit boek blijken de historici voor wat de datering van de geboorte van Jezus betreft van overleveringen uit te gaan welke alleen naar de subjectieve waarheidsmaatstaven van hun ontstaanstijd voor aannemelijk gehouden kunnen worden, waar men als richtsnoer neemt dat:

- * de in de evangelieën bij de geboorte van Jezus vermelde ster van Betlechem waarschijnlijk een opvallende constellatie tussen Jupiter en Saturnus was, welke overeenkomstig moderne astronomische berekeningen 7 jaar v.o.j. plaatsvond
- * de in de evangelieën bij de geboorte van Jezus vermelde kindermoord door Herodes een geboortedatum rondom het jaar 0 (-1 tot +1) uitsluit, omdat Herodes ongeveer vier jaar v.o.j. stierf (als op te maken valt uit F.J. 17e boek 8e hfdst.)

Oftewel enerzijds bijna kinderlijk gelovend in de wereldreis van "wijzen uit het oosten" om aan de hand van een ster een nieuw geboren koning op te sporen en in een massale moord op babies omdat één van hen ooit de troon van een despoot in gevaar zou kunnen brengen, verwerken anderzijds de hedendaagse historici "deze data op verlichte wijze" om de geboorte van Jezus naar zeven jaar voor onze deze geboorte als beginpunt hebbende jaartelling te verplaatsen. De ook in het N.T. bij de geboorte van Jezus genoemde volkstelling van Quirinius vond echter eerst 7 jaar *in* onze jaartelling plaats (F.J. 18e boek, begin 2e hfdst.), hetgeen reeds deze "data" zou moeten relativiseren.

Maar zelfs het N.T. weersprekt de eigen geschiedenissen van de ster van Betlechem en de kindermoord door Herodes. Want volgens Lukas begon Johannes de Doper in het 15e jaar van Tiberius oftewel in het 28e jaar i.o.j. met dopen (Luk. 3:1) en vonden eerst daarna de doop van Jezus en begin van zijn optreden plaats en wel volgens Lukas "als hij ongeveer 30 jaar oud was" (Luk. 3:23). Volgens deze gegevens zou Jezus hoogstens 2 jaar v.o.j. zijn geboren en daarmee minstens vijf jaar na de constellatie van Jupiter en Saturnus, aan de hand van welke de anders zo kritisch te werk gaande historici zijn geboortjaar bepaalden. De "ster van Betlechem" kan overigens genoemde constellatie geweest zijn, als zulk een voor die tijd opzienbarend verschijnsel lang in de herinnering zal zijn gebleven en aldus nog eeuwen later naar de mening van oudere vroege christenen "ongetwijfeld met de ook

ergens in die tijd plaats gevonden hebbende geboorte van Jezus te maken gehad zal hebben" (zie 2e hfdst).

Zo zeer echter schijnen de historici overtuigd te zijn van Wijzen uit het Oosten welke op zoek naar een pas geboren koning achter een constellatie van Jupiter en Saturnus aan het Midden Oosten afreisden, dat zij het probleem van de met de tijd van dat verschijnsel niet kloppende data eenstemmig bij de *Dionysios Exeguuus* zoeken, op wiens voorstel de tijdrekening vanaf de geboorte van Jezus langzamerhand werd ingevoerd. Hij zou bij zijn chronologische berekeningen "een fout gemaakt hebben", waar deze concludeerde dat:

*onze Heer geboren werd in het romeinse jaar A.U.C. 753 **zodat** wij nu in het jaar 525 leven*

Voor wat de geboorte van Jezus betreft ging echter Dionysios Exeguuus vrijwel zeker van een chronologie uit zoals die inofficieel door christenen van aanvang af aan zal zijn bijgehouden. Want zoals ook de chronologieën van de Thenach (van het "Oude Testament") laten zien, was sedert vroegste oudheid gebruikelijk om de jaren vanaf het begin van de regeringstijd van een koning te tellen en Jezus zou als koning geboren zijn en in die hoedanigheid eeuwig verder regeren. Derhalve zal Exeguuus en met hem anderen de geboorte van Jezus teruggerekend hebben naar de stand van de telling op dat moment en vervolgens in zijn chronologie met andere data geschoven hebben omdat ook hij op grond van de evangeliën aannam dat Herodus in het jaar A.U.C. 753 nog leefde.

Interessant nu echter is niet zoals gezegd of de duiding van het palindroom juist is en ook niet of de plaatswaarde van haar letters de geboorte van Jezus alsnog aan het begin van onze tijdrekening plaatsen, maar dat sommige sagenachtige gegevens als de geschiedenis van de "wijzen uit het oosten" tot in deze tijd zulk een sterke invloed uitoefenen. Niet alleen baseren onveranderlijk religieuze wereldgemeenschappen hun geloof op klaarblijkelijk tijdgebonden bijzaken, maar zelfs oefenen dezen nog invloed uit op de hedendaagse geschiedschrijving. Meer en meer hield de auteur van dit boek zich met de bijna magische kracht bezig, welke de wondergeschiedenissen schijnbaar zelfs op menige verlichte geest nog uitoefenen, als genoemde datering aan de hand van een constellatie waarschijnlijk mede onder invloed van christelijke historici ingang zal hebben gevonden, in ieder geval het vasthouden aan antieke voorstellingen ook door menig moderne hoog intellectuele mens iets van een zich vastklampen aan reddingsboeien weg heeft. Laatste indruk wekte de interesse van de auteur van dit boek in tijden dat deze geschiedenissen ontstonden, in tijden dat mensen op de drempel dachten te staan van het einde van een hen onderdrukkend wreed wereldrijk en het begin van het eeuwige godsrijk en dan in weinige uren de reeds aangebroken gewaande glorieuze overwinning van het door hun leider aangezegde koninkrijk Gods in een beschamende vernedering van hun leider veranderde. De psychotische gemoedstoestand dientengevolge deed hen verklaringen vinden, waarbij de hemelhoog gespannen en door hen tot voortleven onontbeerlijk geachte verwachtingen weer hersteld leken te zijn, maar welke verklaringen groteske aannames vereisten. Want weliswaar was hun verlossingsdrang reeds eeuwen voordien ontstaan ten gevolge van de deemoediging van een eens trotse natie maar dit "messianisme" was steeds nuchter militair van aard gebleven, terwijl nu menige wondergeschiedenis aangewend werd om uit het mensonterende lijden van hun leider een de mensheid reddend lijden van God zelve te maken. En waar deze dan als mens en zelfs als baby onder hen vertoefd moest hebben, werd volgens één van deze geschiedenissen reeds zijn moeder "met op haar arm de schepper van hemel en aarde" die bestemming aangezegd. Aldus mondde een niet overeenkomstig de Thora (de boeken van Mozes) begrepen messianisme nog binnen het jodendom uit in het ontstaan van een de rand van het een gestalteloze God belijdende jodendom overschrijdend nieuw geloof. Deze ontwikkeling nog binnen het jodendom en leidend tot het christendom betreft de verdere inhoud van dit boek.